

Список використаних джерел:

1. Бобырева М. М. Совершенствование методики профессионально-прикладной физической подготовки студентов медицинских вузов: автореф. дис. на соискание уч. степени канд. пед. наук: спец. 13.00.04 «Теория и методика физического воспитания, спортивной тренировки, оздоровительной и адаптивной физической культуры» / Бобырева М. М. – Алматы, 2008. – 27 с.
2. Божик М. В. Професійно-прикладна фізична підготовка майбутніх вчителів-предметників / М. В. Божик // Теорія та методика фізичного виховання. – 2009. – С. 17–19.
3. Бондаренко І. Г. Засоби професійно-прикладної фізичної підготовки у фізичному вихованні студентів-екологів.: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з фіз. вих. і спорту: спец. 24.00.02 «Фізична культура, фізичне виховання різних груп населення» / Бондаренко Ірина Григорівна – Дніпропетровськ, 2009. – 17 с.
4. Державна кадрова політика в Україні: стан, проблеми та перспективи розвитку: наук. доп. / авт. кол.: Ю. В. Ковбасюк, К. О. Ващенко, Ю. П. Сурмін та ін. – К.: НАДУ, 2012. – 72 с.
5. Карабанов Є. О. Професійно-прикладна фізична підготовка майбутніх фахівців агропромислового виробництва // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2015. – № 1. – С. 34-38. – <http://dx.doi.org/10.15561/18189172.2015.0107>
6. Краснов В. П. Фізичне виховання: психофізичні вимоги до фахівців агропрому: навч. посіб. для вищ. навч. закл. / В. П. Краснов. – К.: Аграрна освіта, 2000. – 133 с.
7. Мудрік В. І. Організаційно-методичні основи фізичного виховання студентів вищих навчальних закладів: монографія / Мудрік В. І., Леонов О. З., Мудрік І. В., Ільченко А. І., Козак Є. П. // За ред. В. І. Мудріка. – К.: Педагогічна думка, 2010. – 192 с.
8. Раєвський Р. Т. Професійно-прикладна підготовка студентів вищих навчальних закладів / Р. Т. Раєвський, С. М. Канішевський // Наука і техніка. – Одеса, 2010. – 380 с.
9. Раєвський Р. Т. Физическое воспитание как составная часть образования учащейся молодежи / Р. Т. Раєвський, С. М. Канішевський, А. В. Домашенко. // Теорія і практика фізичного виховання. – 2002. – С. 31–37.
10. Пилипей Л. П. Професійно-прикладна фізична підготовка студентів: монографія / Л. П. Пилипей. – Суми: ДВНЗ «УАБС НБУ», 2009. – 312 с.

Федотенко С.І.

викладач фізичного виховання,

*Маріупольський механіко-металургійний коледж
ДВНЗ «Приазовський державний технічний університет»*

ПРОБЛЕМА МОТИВАЦІЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ ДО ЗАНЯТЬ ФІЗИЧНОЮ КУЛЬТУРОЮ І СПОРТОМ

Проблема формування морально-ціннісного відношення до свого здоров'я і здорового способу життя, підвищення рівня фізичної підготовленості фахівців, виховання потреби у систематичній руховій активності – один із пріоритетних напрямів у вихованні молоді.

У роботах останнього десятиліття переважає думка, що особливу проблему представляє формування механізмів, які забезпечують пролонговану активність студентів у фізичному вихованні і самовихованні, насамперед у формуванні

ціннісного ставлення студентів до фізичної культури як важливої складової загальної культури особистості [1; 2; 6; 7].

Важливою складовою підготовки студентів до майбутньої професійної діяльності є формування її соціальної активності в гармонії з фізичним розвитком на засадах пріоритету здоров'я, тому прищеплення цінностей фізичної культури розглядається як один з перспективних напрямків модернізації системи освіти у вищих навчальних закладах [3; 4; 8].

Метою дослідження є вивчення питання мотивації до занять фізичною культурою студентів технічних ВНЗ, механіко-металургійного коледжу зокрема. Для досягнення мети були використані наступні методи: теоретичний аналіз і узагальнення літературних джерел, педагогічне спостереження під час застосування різноманітних форм у навчально-педагогічному процесі коледжу.

Визначальним компонентом організації навчальної діяльності є мотивація. Вона може бути внутрішньою або зовнішньою щодо діяльності, однак завжди є характеристикою особистості як суб'єкта цієї діяльності. Передумовою успіху в ній є сформованість спонукальної сфери, розвиток якої потребує цілеспрямованого педагогічного впливу [3].

Мотив (франц. *motif*, лат. *motus* це рух) – спонукання до діяльності, пов'язане із задоволенням потреб людини [10]. *Мотивація* – система спонукань які зумовлюють активність організму і визначають її спрямованість. Формування мотивації – це виховання у студентської молоді ідеалів, створення системи цінностей, пріоритетів соціально прийнятних в українському суспільстві, у поєднанні з активною поведінкою, що означає взаємозв'язок між усвідомленими та реально діючими мотивами [10]. На жаль, сьогодні навчання орієнтоване переважно на підтримування зовнішньої мотивації у вигляді контролю та вимог (тестування, рубіжний контроль, тематична атестація, тощо). Така практика згубно позначається на внутрішній мотивації, веде до поступового зниження інтересу учнів до навчання. Сьогодні потрібно потребує здійснити радикальні зміни з удосконаленням внутрішньої мотивації студентів.

В основу всього мотивоційно-формуючого процесу покладений принцип свідомості й активності: ніщо не може бути введене в свідомість людини при його пасивному або негативному відношенні. Вчені стверджують, що свідоме відношення до занять фізичними вправами і ефект спостерігається там, де студенти чітко знають з якою метою їм потрібно займатися, якого рівня потрібно досягти, причому потрібно ставити завдання які реально виконати на даному етапі навчання [1; 5].

Мотивацію студентів технічного напряму підготовки слід розглядати не тільки як умову ефективного навчання, а й як важливий чинник розвитку особистості майбутнього фахівця. Залучення студентської молоді до цінностей фізичної культури виконує фізичне виховання, як органічна частина всього навчально-виховного процесу. Основними формами проведення занять з фізичного виховання у вищих навчальних закладах є: навчальні заняття за розкладом, масові фізкультурно-спортивні та оздоровчі заходи, спортивне удосконалення (секції з видів спорту) [4]. Слід зазначити, що у студентів, які регулярно відвідують секції з видів спорту спостерігаються зростання

пізнавальної потреби, з'являється свідомий мотив самовдосконалення, самореалізації та самовираження. Позитивним фактором є включення самих студентів у творче проектування змісту занять за видами спорту (відбір вправ, мотивація і організація їх виконання).

Індивідуальний підхід до навантаження, відзначення найменших успіхів стимулює студентів з більшим натхненням займатися фізичними вправами. Успішна реалізація таких мотивів і цілей викликає в студентів натхнення успіхом, бажання продовжувати заняття з власної ініціативи, тобто внутрішню мотивацію й інтерес. Внутрішня мотивація виникає також тоді, коли студент відчуває задоволення від самого процесу, умов занять, від характеру взаємин з педагогом, з членами колективу під час цих занять [6, с. 137].

Однак внутрішня й зовнішня мотивація повинні існувати в діалектичній єдності. Чим старше студент, тим більшу роль у мотиваційній сфері можуть грати соціально значимі мотиви: бути здоровим, готовим до життя, праці, військової служби [7, с. 155]. Спортивна спрямованість практичних занять з фізичної культури студентів може не тільки радикально змінити їх фізкультурну активність, але й у цілому прищепити спортивний стиль повсякденної життєдіяльності.

Таким чином, взаємодія між учасниками навчально-виховного процесу визначається здатністю педагога встановити контакт і взаєморозуміння зі студентами. У своїх дослідженнях Л.В. Кондрашова звертає увагу на таких моментах, як створення ситуації психологічної єдності, забезпечення самовираження особистості, неявне керування ініціативою студентів [3, с. 44]. Отже, найважливішою особливістю педагогічної праці є процес взаємодії між суб'єктами навчальної діяльності, при цьому педагог виступає як організатор, активний учасник та керівник процесу.

Важливою умовою моделювання спілкування є забезпечення емоційної єдності педагога і студента, організація правильної ситуації спілкування, створення та забезпечення сприятливого клімату педагогічної взаємодії.

Навчальна мотивація ґрунтується на потребі, яка стимулює пізнавальну активність студента, її готовність до засвоєння знань. Потреба не визначає характеру діяльності, її предмет окреслюється тоді, коли людина починає діяти. Спонукальна (мотиваційна) складова навчальної діяльності охоплює пізнавальні потреби, мотиви і сенси навчання. Емоційне переживання пізнавальної потреби постає як інтерес.

Процес формування інтересу до занять фізичною культурою і спортом – це не миттєвий, а багатоступінчастий процес: від перших елементарних гігієнічних знань та навичок до глибоких психофізіологічних знань теорії і методики фізичного виховання і інтенсивних занять спортом [9, с. 28].

Проблема формування мотивації знаходиться на стику навчання й виховання. Це означає, що увага педагогів та психологів повинна бути не тільки спрямована на здійснення студентом навчання але і на те, як і що відбувається у розвитку особистості в процесі навчально-пізнавальної діяльності. Студентам треба надати більш широкий вибір різних форм

фізкультурно-спортивної діяльності з обліком їхніх особистих інтересів, схильностей та здібностей.

Список використаних джерел:

1. Биличенко Е. А. Анализ мотивации к занятиям физическими упражнениями и ее использование для повышения эффективности занятий по физическому воспитанию со студентками / Е. А. Биличенко // Физическое воспитание студентов творческих специальностей. – 2010. – № 4. – С. 12–15.
2. Євстігнеєва І. В., Панкова К. М. Формування мотивації студентів до занять фізичною культурою / І. В. Євстігнеєва, К. М. Панкова // Педагогічний вектор розвитку фізичного виховання в Україні: [зб. наук. пр. I Всеукраїнської наук.-практ. конф.]. – Краматорськ: ДДМА, 2014. – № 1. – С. 25–29.
3. Кондрашова Л. В. Процесс обучения в высшей школе / Л. В. Кондрашова. – Кривой Рог: КГПУ, ИВИ. – 2000. – 170 с.
4. Кремень В. Г. Становлення національної системи вищої освіти в Україні в контексті загальної тенденції цивілізаційного розвитку / В. Г. Кремень. – К., 2000. – 14 с.
5. Круцевич Т. Ю. Контроль в физическом воспитании детей, подростков и юношей / Т. Ю. Круцевич, М. И. Воробьев. – К.: Полиграф-Экспресс, 2005. – 206 с.
6. Ніколаєв К. Г. Формування мотивації до занять фізичною культурою студентів вищих навчальних закладів не фізкультурного профілю / К. Г. Ніколаєв // Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського: [наук.-теорет.журн.]. – Миколаїв: МНУ, 2010. – № 1.31. – С. 135–142.
7. Петров Д. А., Галушкин А. В., Литвиненко О. М. Формування здоров'язберігаючих компетентностей у майбутніх вчителів фізичної культури / О. М. Литвиненко // Проблемы современного педагогического образования. Сер.: Педагогика и психология: Сб. статей – Ялта: РИО ГПА, 2015. – Вып. 48. – Ч. 3. – С. 153–158.
8. Присяжнюк С. І. Фізичне виховання. Навч. посібник / С. І. Присяжнюк. – К.: Центр учбової літератури, 2008. – 504 с.
9. Футорний С. М. Про необхідність здоров'язберігаючих технологій у процесі фізичного виховання студентської молоді / С. М. Футорний // Слобожанський науково-спортивний вісник: [наук.-теорет.журн.]. – Харків: ХДАФК, 2012. – № 2. – С. 26–30.
10. Словник української мови: в 11 тт. / АН УРСР. Інститут мовознавства; за ред. І. К. Білодіда. – К.: Наукова думка, 1980 [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://ukrlit.org/slovnky/slovnky_ukrainskoi_movy_v_11_tomakh

Хачикян С.С.

преподаватель,

*Национальный технический университет Украины
«Киевский политехнический институт»*

ЭТАПЫ РЕАБИЛИТАЦИИ СПОРТСМЕНОВ

Реабилитация – это восстановление здоровья, функционального состояния и трудоспособности, нарушенных болезнями, травмами или физическими, химическими и социальными факторами. Цель реабилитации – эффективное и раннее возвращение больных и инвалидов к бытовым и трудовым процессам, в общество; восстановление личностных свойств человека. Всемирная организация